

Colligatieve Eigenschaften

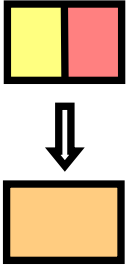
Mengsels van (ideale) gassen

Één-component gas:

- Gibbs energie $G = n\mu$

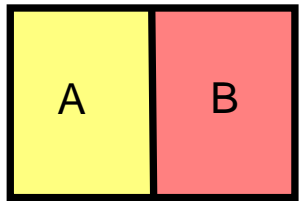
- Chemische potentiaal $\mu(p, T^\ominus) = \mu^\ominus + RT \ln \frac{p}{p^\ominus}$

$$\mu^\ominus = \mu(p^\ominus, T^\ominus)$$

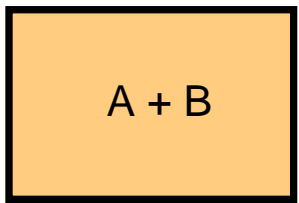
Mengsels van (ideale) gassen

Gibbs meng-energie

$$G_i = n_A \mu_A + n_B \mu_B$$

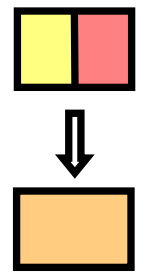
↓ p, T constant

$$G_f = n_A \left(\mu_A + RT \ln \frac{p_A}{p} \right) + n_B \left(\mu_B + RT \ln \frac{p_B}{p} \right)$$

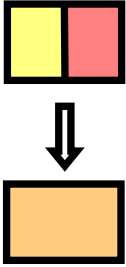

$$\Delta_{\text{mix}} G = G_f - G_i = nRT (y_A \ln y_A + y_B \ln y_B)$$

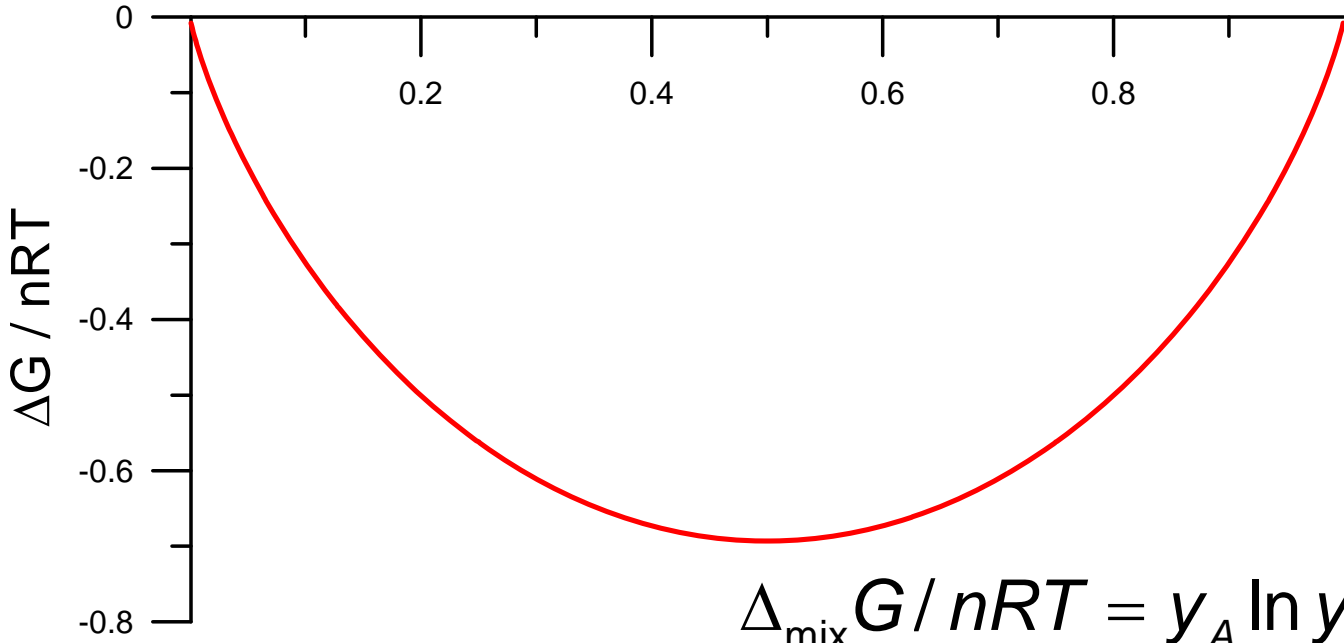

Mengsels van (ideale) gassen

Gibbs meng-energie

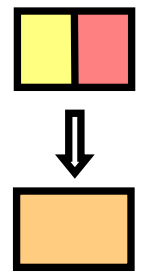
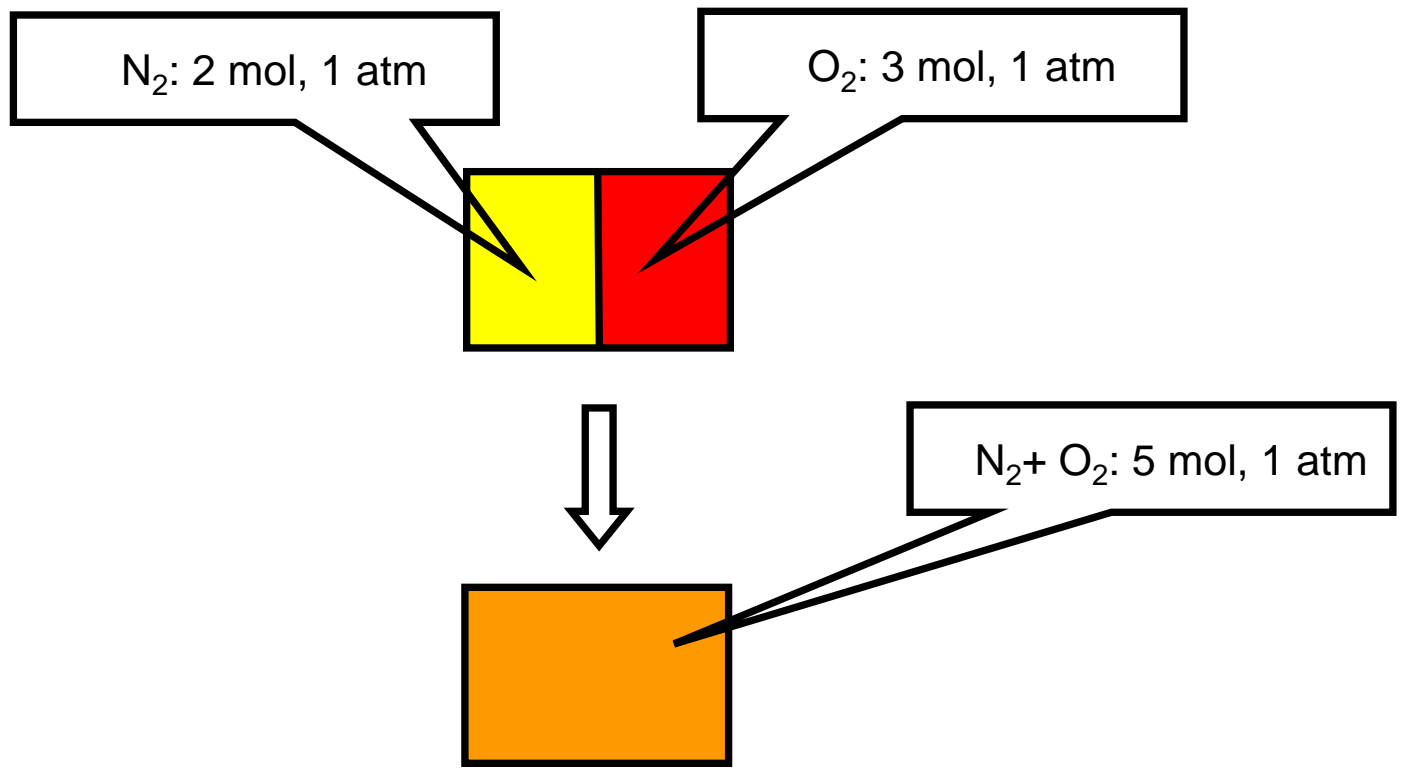

Mole fraction

Mengsels van (ideale) gassen

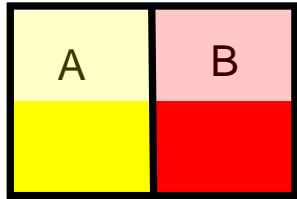
Gibbs meng-energie: voorbeeld

$$\Delta_{\text{mix}} G =$$

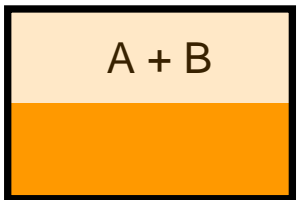
Vloeistof-damp-mengsels

Voor de dampfase

$$\mu_j^* = \mu_j^\ominus + RT \ln \frac{p_j^*}{p^\ominus}$$

↓ T constant

$$\mu_j = \mu_j^\ominus + RT \ln \frac{p_j}{p^\ominus}$$

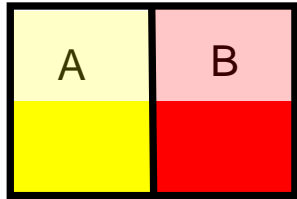
François Raoult (1830 – 1901)

Wet van Raoult:

$$\mu_j = \mu_j^* + RT \ln \frac{p_j}{p_j^*} = \mu_j^* + RT \ln x_j$$

Vloeistof-damp-mengsels

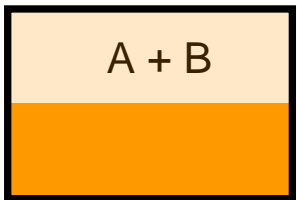
Voor de vloeistoffase

$$G_i = n_A \mu_A^* + n_B \mu_B^*$$

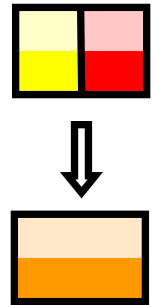
T constant

$$G_f = n_A \mu_A + n_B \mu_B$$

$$\mu_j^* = \mu_j^\ominus + RT \ln \frac{p_j^*}{p^\ominus}$$

$$\mu_j = \mu_j^* + RT \ln \frac{p_j}{p_j^*}$$

$$\Delta_{\text{mix}} G = G_f - G_i = nRT (x_A \ln x_A + x_B \ln x_B)$$

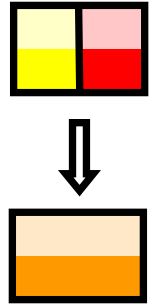
Vloeistof-damp-mengsels

Samenvatting ideale menging

Gibbs mengenergie $\Delta_{\text{mix}} G = nRT (x_A \ln x_A + x_B \ln x_B)$

Meng-entropie $\Delta_{\text{mix}} S = -nR (x_A \ln x_A + x_B \ln x_B)$

Meng-enthalpie $\Delta_{\text{mix}} H = 0$

Moleculair beeld

Roostergas-model, Boltzmann entropie $S = k \ln W$

X	X	X
X	X	X
X	X	X

+

O	O	O	O
O	O	O	O
O	O	O	O
O	O	O	O

↓

X	O	O	X	O
O	X	O	O	O
X	O	X	O	O
O	X	O	O	X
O	X	X	O	O

Vóór het mengen $S_A = S_B = 0$

Na het mengen $S_{A+B} = k \ln \left(\frac{N}{N_A} \right)$

$$\Delta_{\text{mix}} S = -nR(x_A \ln x_A + x_B \ln x_B)$$

Moleculair beeld

Roostergas-model

X	X	X
X	X	X
X	X	X

+
↓

O	O	O	O
O	O	O	O
O	O	O	O
O	O	O	O

X	O	O	X	O
O	X	O	O	O
X	O	X	O	O
O	X	O	O	X
O	X	X	O	O

$$\begin{cases} 2N_{AA} + N_{AB} = zN_A \\ 2N_{BB} + N_{AB} = zN_B \end{cases}$$

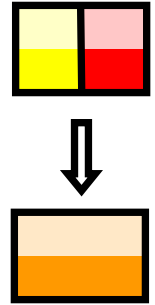
Vóór het mengen $H_i = \frac{1}{2} zN_A w_{AA} + \frac{1}{2} zN_B w_{BB}$

Na het mengen $H_f = N_{AA} w_{AA} + N_{BB} w_{BB} + N_{AB} w_{AB}$

Meng-enthalpie $\Delta_{\text{mix}} H = N_{AB} w \approx N x_A x_B w$

$$w = \frac{2w_{AB} - w_{AA} - w_{BB}}{2}$$

Reguliere oplossingen

Definitie

Ideale mengentropie $\Delta_{\text{mix}} S = -nR(x_A \ln x_A + x_B \ln x_B)$

Mengenthalpie $\Delta_{\text{mix}} H \neq 0$

Voorbeelden

– Algemeen $\Delta_{\text{mix}} H = N_{AB} w \approx \frac{1}{2} n x_A x_B \tilde{h}_{AB}$

Excess functie

– Verdund $\Delta_{\text{mix}} H = N_{AB} w \approx z n_B \tilde{h}_{AB}$

Verdunde oplossingen

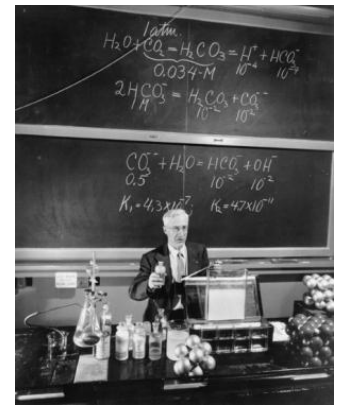
Chemische potentiaal opgeloste stof

$$\Delta_{\text{mix}} \mu_B = \frac{\partial \Delta_{\text{mix}} G}{\partial n_B} = h_{AB} + RT \ln x_B$$

- Oplosbaarheid $x_B^{\text{max}} = \exp\left(-\frac{h_{AB}}{RT}\right)$
- Oplosbaarheidsparameter (Hildebrand) $\frac{h_{AB}}{RT}$

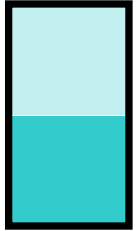
Afwijkingen:

- Dissociatie: ionen
- Associatie: “clusters”

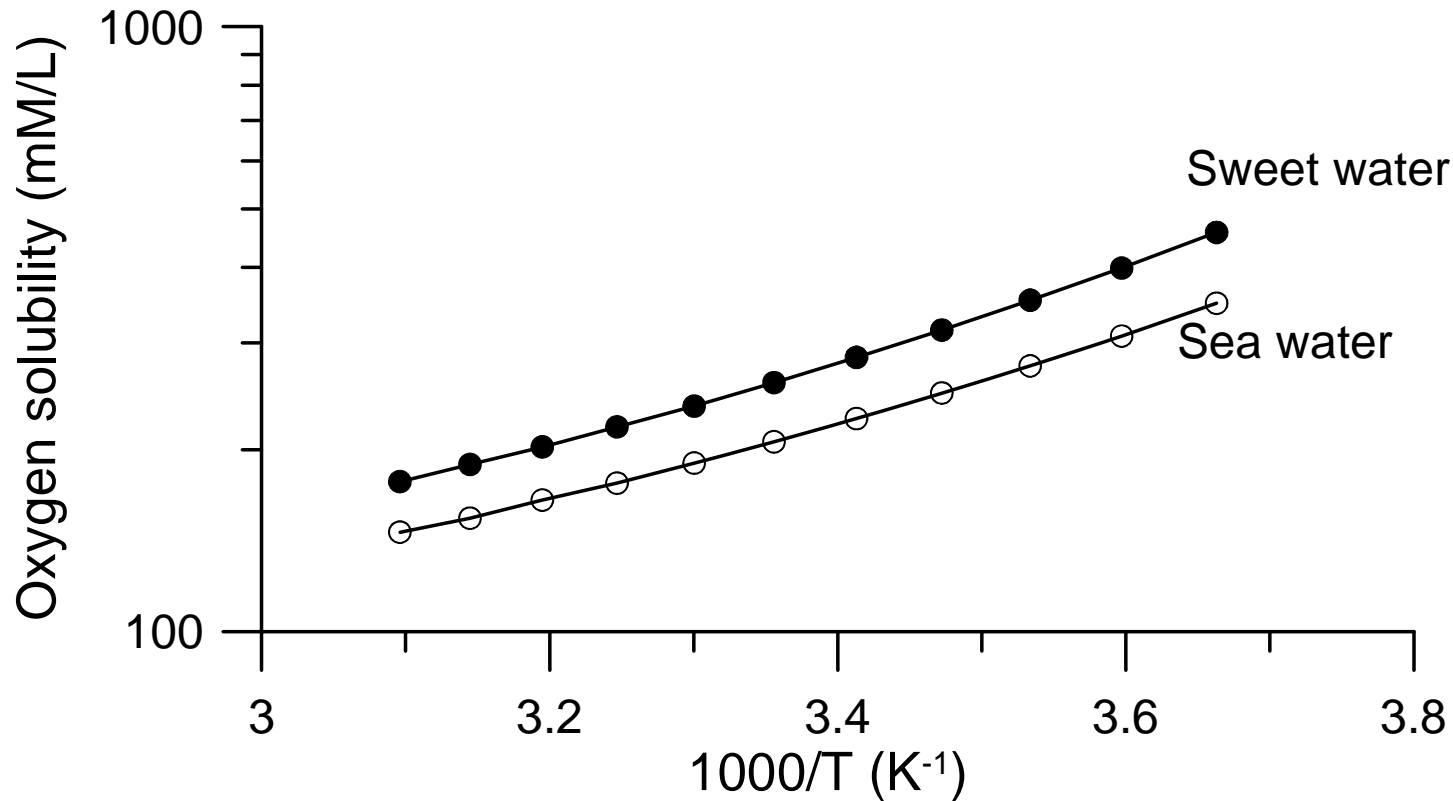

Joel Henry Hildebrand
(1881-1983)

Verdunde oplossingen

Voorbeeld: oplosbaarheid zuurstof in water

Helling 1665 K geeft oplosbaarheidsparameter ongeveer -5.5 voor zoet water

Colligatieve verschijnselen

(grotendeels) afkomstig van *collectiviteit*,
niet van *identiteit* moleculen

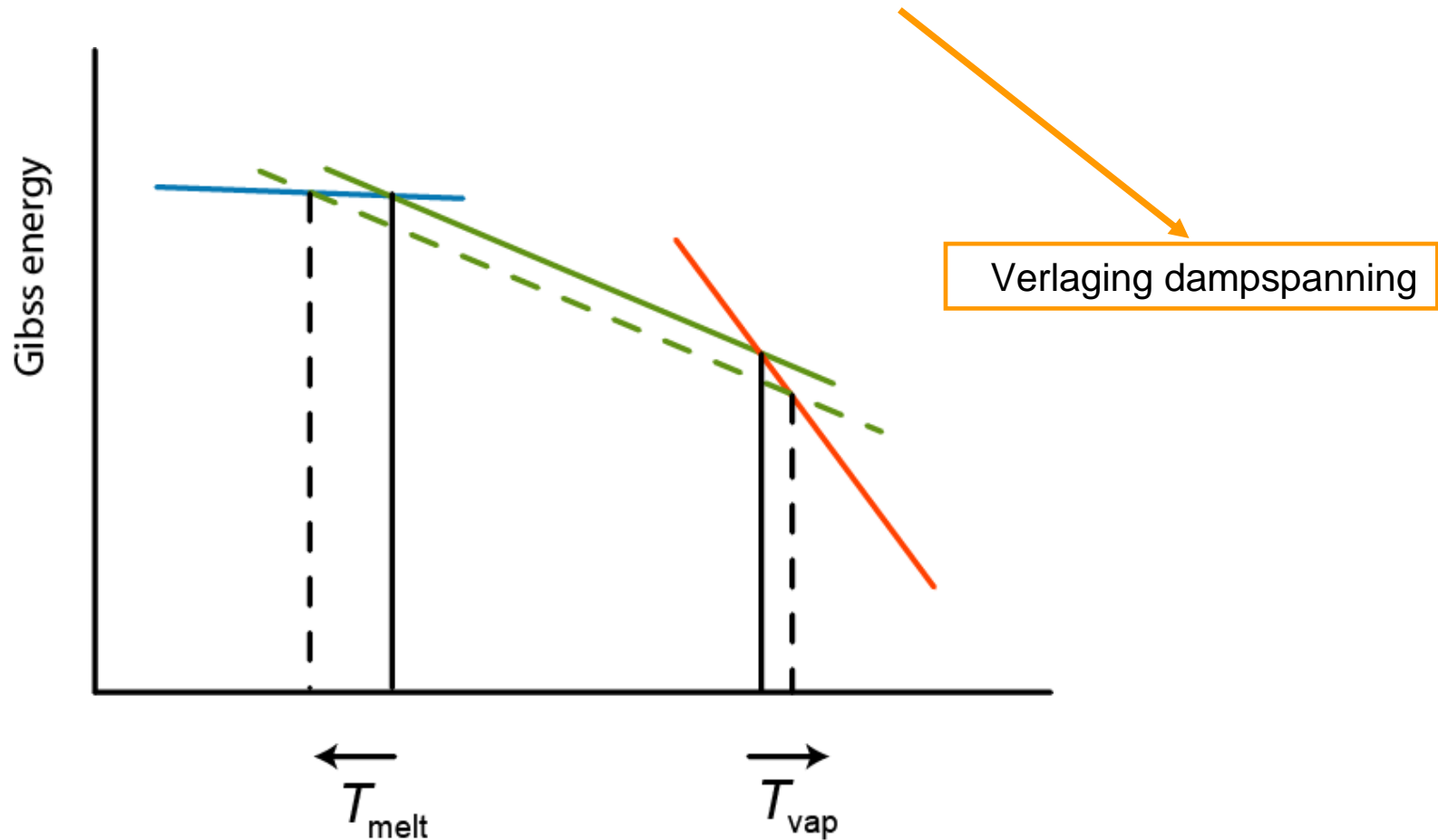
Chemische potentiaal

– Oplosmiddel $\Delta_{\text{mix}}\mu_A = \frac{\partial\Delta_{\text{mix}}G}{\partial n_A} = RT \ln x_A \approx -RTx_B$

– Opgeloste stof $\Delta_{\text{mix}}\mu_B = \frac{\partial\Delta_{\text{mix}}G}{\partial n_B} = h_{AB} + RT \ln x_B$

Temperatuurverschuivingen

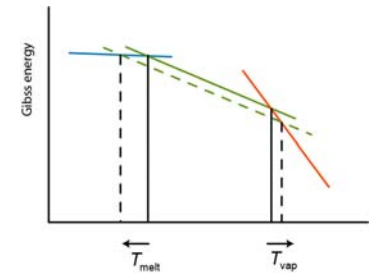
Effect verlaging Gibbs energie oplosmiddel $\Delta_{\text{mix}}\mu_A \approx -RTx_B$

Temperatuurverschuivingen

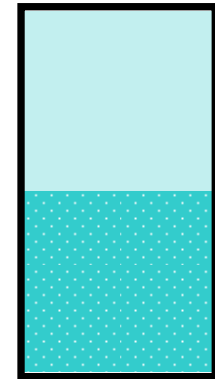
Kookpuntsverhoging

Evenwicht tussen oplosmiddel en damp $\mu_A(v) = \mu_A(l)$

Zonder opgeloste stof $\Delta_{\text{vap}} H^{\circ} = T_{\text{vap}} \Delta_{\text{vap}} S^{\circ}$

Met opgeloste stof $\Delta_{\text{vap}} H(x_B) = T_{\text{vap}}(x_B) \Delta_{\text{vap}} S(x_B)$

$$\text{geeft } \Delta T = - \frac{\Delta_{\text{mix,A}} H - T_{\text{vap}} \Delta_{\text{mix,A}} S}{\Delta_{\text{vap}} S^{\circ}} \approx \frac{RT_{\text{vap}}^2}{\Delta_{\text{vap}} H^{\circ}} x_B$$

= 0   = Rx_B

Temperatuurverschuivingen

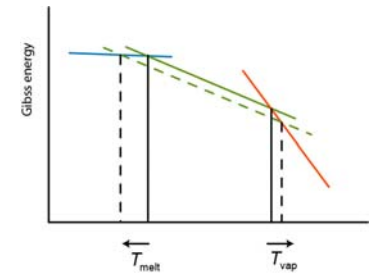
Voorbeeld

De toevoeging van 5 gram van een onbekende stof aan 250 gram CCl_4 levert een kookpuntsverhoging van 0.34 K. Wat is de molaire massa van de onbekende stof?

CCl_4 : $M = 128.18 \text{ g/mol}$, $\Delta_{\text{vap}} H = 30 \text{ kJ/mol}$, $T_{\text{vap}} = 350 \text{ K}$

Temperatuurverschuivingen

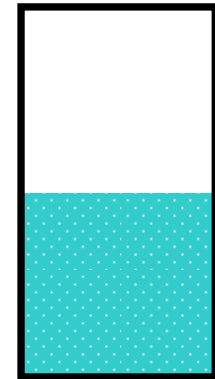
Vriespuntsverlaging

Evenwicht tussen oplosmiddel en vaste stof $\mu_A(l) = \mu_A(s)$

Zonder opgeloste stof $\Delta_{\text{melt}} H^{\circ} = T_{\text{melt}} \Delta_{\text{melt}} S^{\circ}$

Met opgeloste stof $\Delta_{\text{melt}} H(x_B) = T_{\text{melt}}(x_B) \Delta_{\text{melt}} S(x_B)$

geeft
$$\Delta T = \frac{\Delta_{\text{mix,A}} \overset{= 0}{H} - T_{\text{melt}} \Delta_{\text{mix,A}} \overset{= Rx_B}{S}}{\Delta_{\text{melt}} S^{\circ}} \approx \frac{RT_{\text{melt}}^2}{\Delta_{\text{melt}} H^{\circ}} x_B$$

Temperatuurverschuivingen

Suiker als antivries

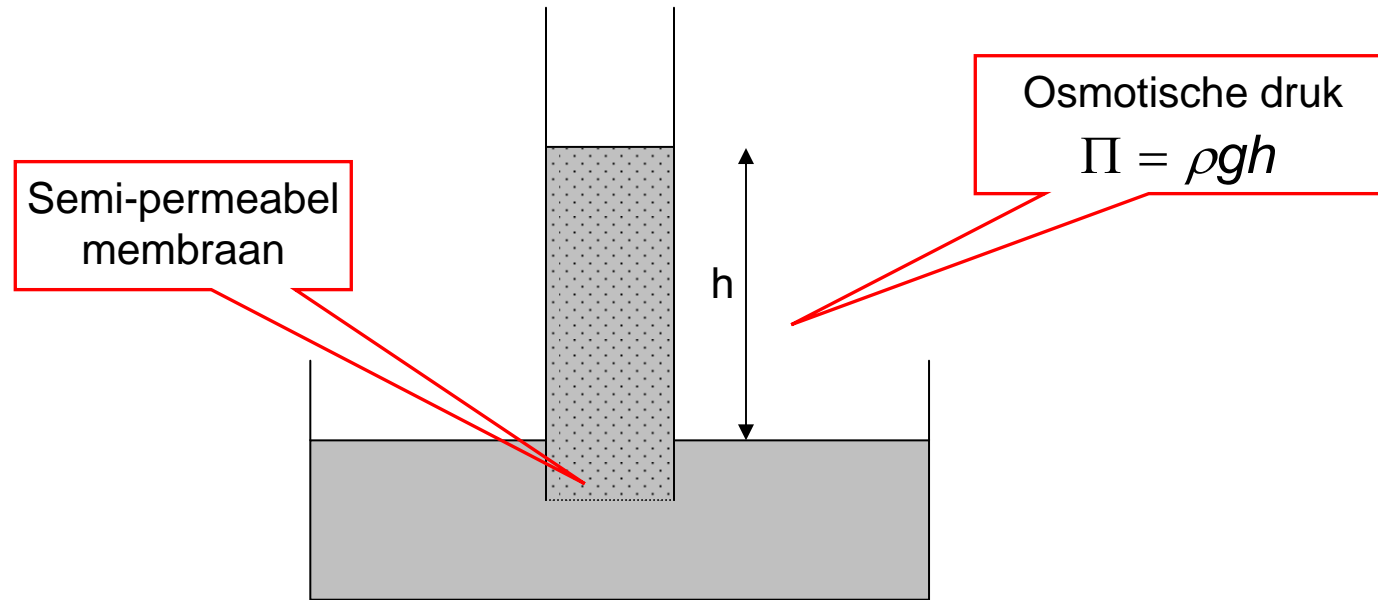
De Noord-Amerikaanse boskikker (*Rana sylvatica*) is in staat temperaturen van zes graden onder nul te weerstaan. Deze kikker, die veel van onze bruine kikker weg heeft, kan dit voordat hij overgaat tot zijn winterslaap - door zijn bloed vol te stoppen met glucose. De glucose wordt dan gebruikt als een soort antivries. Volgens onderzoekers van de Miami Universiteit in Ohio kunnen deze kikkers in kille omstandigheden bloedglucose-concentraties verdragen die 250 maal hoger liggen dan normaal.

Bij het opwarmen van hun lichaam kan een hoge concentratie glucose in het bloed de kikkers fataal worden. De Amerikanen hebben nu ontdekt, dat deze amfibieën wanneer de omstandigheden dat vragen, zich zeer snel van het teveel aan glucose in hun bloed kunnen ontdoen door deze suiker snel naar de blaas af te voeren. Van daaruit wordt de glucose weer heel langzaam in het lichaam opgenomen, waarna de lever deze omzet in het onschadelijke glycogeen. Daalt de temperatuur weer onder nul, dan wordt dit glycogeen weer snel afgebroken tot glucose om opnieuw te worden gebruikt als antivries.

Leids Dagblad, 5 oktober 1997.

Osmotische druk

Principe

Evenwicht tussen oplosmiddel in buis en in reservoir

$$\mu_A(x_B, p + \Pi) = \mu_A(x_B = 0, p)$$

Osmotische druk

Uitwerking

$$0 = \mu_A(x_B, p + \Pi) - \mu_A(0, p) = -T\Delta_{\text{mix},A}S + V_A\Pi$$

J. H. van 't Hoff
(1852 – 1911)

Wet van Van 't Hoff

$$\Pi V_A = RTx_B$$

Verschillende schrijfwijzen

$$\frac{x_B}{V_A} = \frac{n_B}{nV_A} \approx \frac{n_B}{V} = \frac{c_B}{M_B}$$

Colligatieve verschijnselen

Voorbeeld:

De osmotische druk van een waterige oplossing bij 300 K is 120 kPa.

- a. Bereken de molfractie opgeloste stof.
- b. Bereken het vriespunt van de oplossing.

De vriesenthalpie bedraagt 6 kJ/mol en de molmassa van water is 18 g/mol.

Colligatieve verschijnselen

Afwijkingen:

- Vaak blijft evenredigheid gelden met afwijkende coëfficiënt $\Rightarrow$ activiteit
  - osmotische druk: viriaalcoëfficiënten
  - vriespuntsverlaging: cryoscopische constanten
  - kookpuntsverhoging: ebullioscopische constanten
- Associatie en dissociatie interfereren